

Ickorrbacken eller Ickebacken?

Text: Olof Wedin, Björkebo sedan 1953.

När villaområdet väster om Fransbovägen i Björke skulle bebyggas, fick undertecknad en förfrågan om namnförslag till två blivande vägar i området. Till namn på den norra av dessa föreslog jag "Trug-Stinas väg".

Denna Stina Persson var en kvinna som en gång varit bosatt i området som sedan lång tid tillbaka benämnts "Ickebacken". Hon var efter vad jag kunnat utröna mest känd som "Trug-Stina". Trug var ett gammalt soldatnamn som burits av någon förfader till Stina.

Efter att jag frågat en systerson om lov, lämnade jag in förslaget, vilket när det väl blivit offentliggjort vållade en hel del protester, bl.a. med motiveringen att det var ett öknamn vilket jag aldrig uppfattat det som.

Förslaget föll och vägen blev av någon underlig anledning döpt till "Ickorrbacken". Namnet Trug upplevdes troligen mera attraktivt, emedan en kort vägstump på Ickebacken försågs med det i mitt tycke svårutsagda namnet "Trugs väg".

Förklaringen till namnet Icke-backen fick jag i slutet på 1980-talet av O.I. Israelsson i Björke. Han hade 1985 besökt Anna Isberg i Trödje, kanhända mera känd som "Lill-Anna", detta på grund av sin litenhet.

Anna som var född den 3 jan 1886 och vid Israelssons besök 99 år gammal förklarade att området, som sedermera blev benämnt Ickebacken, hade vid starten av "Laga skiftet" i Björke 1845 ägts av Per Larsson, farfar till en av Annas skolkamrater i Björke.

Under skiftets gång kom Per Larsson på obestånd och gjorde konkurs. När han fick beskedet att han förlorat allt han ägde även sin bostad på Ickebacken lär han enligt Anna ha utbrustit i "Icke backen, icke backen". Efter detta kallade byborna området väster om stora vägen genom Björke för "Ickebacken".

Denna Annas förklaring till namnet verkar för mig mycket trovärdig, emedan jag i Laga skifteshandlingar för Björke kontrollerat att Annas redogörelse för Per Larssons fastighetsägande och konkurs helt stämmer med verkligheten. Jag har nu varit bosatt i Björke i 53 år och jag kan inte minnas att jag hört någon äldre infödd Björkebo säga annat än ICKEBACKEN.

[Hillebygden, Nr. 2, 2006]